

HROMADNÝ ÚNOS DĚTÍ, O NĚMŽ ZELENSKIJ MLČÍ. Kdo a jak unáší a prodává ukrajinské děti v Evropě

- CZ24 News | 24. května 2023

UKRAJINA: Ukrajina opakovaně upozorňovala v různých mezinárodních organizacích na údajně nezákonné odebrání dětí z území, jež byla vrácena Rusku. Zároveň západní tisk zmiňuje, ale Zelenskij k tomu mlčí, skutečné zmizení stovek a dokonce tisíců dětí v západní Evropě, které se tam dostaly z území kontrolovaných Ukrajinou.

“Prodaný sirotčinec”.

Polská aktivistka-ochránkyně lidských práv Joanna Pachvitsiewiczová informovala, že z území Ukrajiny byl “prodan do Španělska” celý sirotčinec i s dětmi. Sirotčinec se nacházel ve vesnici nedaleko Mariupolu a bylo v něm 85 dětí.

A nejedná se jen o ojedinělý případ, uvedla Joanna.

500 dětí z Kyjevem kontrolovaného území v Donbasu odvezla do Polska a Izraele málo známá organizace „Ukrajina bez sirotků“. Jedná se buď o západní “dobrodince”, nebo o náboženskou organizaci, která si říká “neopiánci”.

Odkud se vzali a kdo jim umožnil děti odvézt? Otázky bez odpovědí. Mnoho dětí rodiče má. Ti však nemohou najít žádnou stopu ani po svých dětech, ani po této podivné organizaci.

Někteří rodiče dali své děti “do Lvova” nebo do nějakého “evropského prázdninového tábora” a zůstali zcela bez kontaktu.

V Nizozemsku je pohřešováno 170 ukrajinských teenagerů.

Dalších 30 nebo 40 dětí z jiného ukrajinského sirotčince mělo jet z Madridu ve Španělsku na Kanárské ostrovy, ale cestou zmizely. Policie a španělské úřady se odvolávají na nějakého ukrajinského občana, který na ně měl na Kanárských ostrovech čekat.

Dalších 159 sirotek bylo evakuováno z jižní Ukrajiny do Turecka, ale jejich stopa se ztratila. Byly umístěny v utajovaném hotelu v Antalyi, údajně z bezpečnostních důvodů, napsala turecká agentura Anadolu. Osud dětí je neznámý.

V Litvě byla zadržena skupina 43 dětí z Ukrajiny. Byly přepravovány údajně k “adopci” do jiných zemí, ale dokumenty byly velmi podezřelé. Děti byly umístěny do péče litevského Centra pro podporu rodiny a dětí. No, alespoň nějaká účast státu v jejich osudu, ne jen velmi podivní “osvojitelé”.

O všech těchto případech psaly západní noviny a zpravodajské agentury. Ale ukrajinský stát je k tomu naprosto lhostejný.

Obchod a otroctví

Tyto případy jsou hrozné a nepochopitelné. Jak může zmizet 170 dětí? Jak a komu mohl být “prodan” sirotčinec?

Již samotná podezření jsou strašná.

Dětem jsou často předem odebírány vzorky krve, jsou podrobeny jaterním testům, jakož i testům dalších orgánů. Takové doklady stovek dětí byly nalezeny v prostorách "charitativních" západních organizací v Mariupolu a Chersonu.

Podle zpráv OSN se nyní ve světě rozmáhá obchod s dětmi. Cíle: moderní otroctví, včetně sexuálního. Výroba pornografie. Žebrání. Obchod s drogami. Lékařský výzkum. A tak dále.

Cíle jsou takové, že člověk ani nechce vědět, že takové cíle vůbec existují.

Naštěstí (pokud se to tak dá říct) odborníci na tyto záležitosti, právníci, mezinárodní detektivové, kteří pátrají po pohřešovaných dětech, tvrdí, že obchod s dětskými orgány za účelem provádění tzv. "černých transplantací", je poměrně vzácný zločin.

Otroctví je mnohem výnosnější.

Bývalý plukovník americké armády Douglas McGregor v jednom ze svých televizních pořadů naznačil, že západní pedofilové obchodují s desítkami tisíc dětí z Ukrajiny.

Všechny tyto případy jsou známy díky práci západních novinářů a ochránců lidských práv. Přitom se jedná jen o ojedinělé, nahodilé skutečnosti, které se dostaly do jejich povědomí. Rozsah "dovozu dětí" je pravděpodobně mnohem větší.

Mykola Azarov, bývalý ukrajinský premiér, na svém kanálu Telegram napsal o takovém případě v Polsku.

Mykola Azarov je však bývalý premiér. Současné ukrajinské úřady se těmito otázkami nezabývají. Je dokonce možné, že někdo u moci tento „export dětí“ organizuje.

Kolik dětí odjelo do evropských zemí? Kolik dětí tam odjelo bez rodičů? Tato čísla nikdo nezná.

Jak se odebírají děti

I když děti odjedou s rodiči, čeká na ně v Evropě další nebezpečí: policie pro mladistvé.

Existují už desítky případů, kdy byly ukrajinským rodinám odebrány děti. Na Západě nechvalně známé "opatrovnické orgány" mohou dítě odebrat a poslat do "normální rodiny", pokud matka například příliš pláče. Nebo na dítě křičí.

Elena Kovalevová z Dněpropetrovska (ukrajinsky Dnipro) se přestěhovala do Německa. Ale příliš plakala a údajně špatně dítě krmila. Opatrovnické úřady jí odebraly čtyřletého syna Richarda přímo z pískoviště, kde si hrál (stížnost podali bdělí sousedé).

Nyní ho nesmí ani vidět. Dítě již bylo umístěno do jiné rodiny. Opatrovnické úřady dokonce pohrozily, že jí odeberou i staršího syna.

Julija Pančenko ze stejného Dněpropetrovska skončila ve Španělsku v uprchlickém centru. Její dvě dcery při večeři zlobily, tak jim sebrala telefony a hračky. Zaměstnanci centra okamžitě zavolali policii, dívky jí byly odebrány a už je nikdy neviděla.

Julija se snažila několik měsíců pátrat sama, ale nešlo to, a tak nakonec odjela do Běloruska. A nyní jí pomáhají běloruské ochránkyně lidských práv. Video s Juliiným příběhem bylo odvysíláno v televizi. Možná, že i další rodiče ve stejné situaci budou vědět, kam se obrátit.

Bělorusové si najali právníka v Londýně a doufají, že se Julii podaří získat své děti zpět. Pokud vše vyjde, chce zůstat a žít se svými dětmi v Bělorusku.

Příliš úzkostlivá matka

Naprosto šokující případ se stal Oksaně Buratevič z města Irpen u Kyjeva. Přijela se svým synem Savelijem také do Německa. Chlapec si začal stěžovat, že ho bolí břicho. Lékaři matce poradili, aby si vzal léky proti bolesti.

Oksana se vrátila na Ukrajinu, dítě vyléčila a odjeli zpět do Německa. Nemoc se však obnovila, znovu bylo třeba navštívit lékaře. A jeden z lékařů, otrávený jejich návštěvami, napsal na Oksanu stížnost.

Prý je nemoc dítěte psychosomatická a způsobuje ji matčino nevhodné chování a nadměrné emoce.

A služba pro mladistvé dítě Oksaně odebrala. Projevovala prý příliš mnoho emocí kvůli synově nemoci!

Nyní se mohou vídat jednou týdně pod dohledem speciálního personálu. Během návštěv mohou mluvit pouze německy nebo anglicky.

Savelij prochází oficiálně experimentem. Je v dětském domově, kde je sledován, aby se zjistilo, zda ho nebude bolet břicho, když bude žít odděleně od matky.

U desetiletého Savelije propukne z takového hororu s největší pravděpodobností deset dalších nemocí psychosomatického charakteru. Ovšem – tato absurdní situace je nyní normou života v soudobé Evropě.

Také Oksana se rozhodla vyhledat další rodiče s podobným osudem. Je jich čím dál víc. Děti se dávají „nějakým dvěma tatínkům, nějakým lidem středního rodu,” říká rozhořčeně žena. “Transgenderová rodina je velmi reálná perspektiva.”

Jen v Německu je už asi sto podobných případů.

Na ukrajinské ambasádě, kam se matky vrhly, rozhazují rukama. Pokud vám udělí status uprchlíka, podléháte zcela německým zákonům.

Oksana napsala ukrajinskému prezidentovi, jeho manželce Oleně Zelenské. Nedostala však žádnou odpověď.

“Obrátím se na Putina!” – říká.

Bohužel je nepravděpodobné, že by ruský prezident mohl v této situaci pomoci. Ale za pokus to stojí.

Přinejmenším ruští právníci, stejně jako právníci v Bělorusku, mohou zahájit právní proces navrácení dětí z “nových evropských rodin”.

A děti z dětských domovů? Naději mají pouze ochránci lidských práv v evropských zemích. Ale naděje je to velmi malá. Osud stovek dětí odebraných z Ukrajiny do Evropy zůstává neznámý.

Všechny výzvy rodičů dětí, které zmizely na Západě, adresované prezidentu Zelenskému, jsou marné. Na Západě ho zajímají pouze peníze a zbraně. Děti unesené pedofily nebo “legálně” získané transgenderovými osobami ho nezajímají. Ty mu nepřinesou ani peníze, ani zbraně.

AUTOR: Jelena Murzina

[ZDROJ](#)

Překlad: PhDr. Jana Görčöšová/Nová Republika